

Maradni akarnak a kőfaragók

CSAK HASZNÁLATRA KAPTÁK
MIT MOND A TANÁCS

Megírtuk: a KPM és a Közlekedési Múzeum kérte a Fővárosi Tanácsot, tegye lehetővé, hogy a helyhiány miatt raktárakban tárolt gazdag kiállítási anyaga bemutatására a múzeum megkapja az egykori Fővárosi Múzeum Népstadion úti épületét, amelyből a Képzőművészeti Vállalat kőfaragóinak 1967 végén, tehát már évekkel ezelőtt, el kellett volna költözniük. A vállalat — riportunkra válaszolva — elismerte, hogy a volt múzeumi épületet még 1957-ben vette birtokába, nem tett azonban említést arról, hogy vissza kellene adnia a főváros tulajdonába. Ehelyett felteszi a kérdést: „A Közlekedési Múzeum miért éppen a Képzőművészeti Vállalat épületére tart igényt?”

FELLEBBEZÉS, ELUTASÍTÁS

A nyilatkozatból kitűnik, hogy a kőfaragók *maradni akarnak* a ligeti, műemlék jellegű épületben. Arra hivatkoznak, milyen sokba került a háborúban megsérült épület helyreállítására. Felmerült az is, hogy *csak akkor adják vissza a fővárosnak az épületet, ha kártalanítást kapnak.*

Alkalmunk volt betekinteni abba a vastaggá duzzadt aktacsomóba, amely az erről keletkezett vitákról szól. Az akták kártalanításról *nem tesznek említést*, ám leszögezik, hogy a kőfaragók a múzeum épületét *csak tíz évi használatra* kapták meg.

A Fővárosi Tanács a kérést akkor teljesítette. Évek múlva az épület visszaadásának dátumát 1967 végében állapították meg, s ugyanezt a dátumot rögzítette határozatában a Fővárosi Tanács igazgatási osztálya. A határozatot a kőfaragók megfellebbezték a Minisztertanács titkárságánál, mert *végleg az épületben akartak maradni.* A Minisztertanács titkárságának helyiséggazdálkodási csoportja azonban az Alap fellebbezését *elutasította.*

Egy közjátékról is szólnunk kell. 1959 októberében a Pesti Központi Kerületi Bíróság, mint telekkönyvi hatóság, a Képzőművészeti Alap felügyeleti hatóságának megkeresésére a főváros nevében álló ingatlan kezelőjének a Képzőművészeti Alapot jelölte ki. Idézzük a Fővárosi Tanács VIII. főosztályának jelentéséből: „*Erről a Fővárosi Tanácsot, mint eredeti tulajdonost, a telekkönyvi hatóság nem értesítette, így fellebbezni sem volt módjában.*”

KERESIK

A MEGOLDÁST

Teltek az évek. A kőfaragó vállalat a Barabás utcában telket kapott, de ott — a Fővárosi Tanács tájékoztatása szerint — *bronzöntést végez.* 1967 vége régen elmúlt. A városrendezési főosztály jelen-

tésben sürgette a kőfaragók kiköltöztetését. Hasonló az álláspontja a Fővárosi Tanács igazgatási főosztályának is, amelynek vezetője, *dr. Katona Géza* így nyilatkozott:

— *Vitathatatlan, hogy üzemi tevékenység nem való a Városligetbe.* Egyetértünk abban is, hogy az épületet *múzeumi célra kell használni,* s keressük a módját, hogyan oldhatjuk meg a vállalat kiköltöztetését. Utcára kitenni természetesen nem lehet. Megállapodtunk abban: *a városrendezési főosztály kiszámítja, mibe kerülne egy épület,* amelybe a kőfaragókat át lehetne telepíteni.

Tudomásunk szerint a városrendezési főosztály járható útnak tartaná, ha a kőfaragók a Barabás utca és Száva utca mentén rendelkezésre álló ipari területre költöznének. Ezt a lehetőséget most megvizsgálják, s azt is, hogy az áttelepítés költségeit ki viselje.

Pakots György